Lietas arhīva Nr. KA06-0029-19/15
ECLI:LV:ZAT:2019:0228.11210098716.6.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Aizkrauklē 2019. gada 28. februārī

Zemgales apgabaltiesas Krimināllietu kolēģija šādā sastāvā
tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis V. Donāns
tiesneši I. Skudra un E. Lenšs
piedaloties prokuroram A. Sorokam
aizstāvei A. Rozenbergai

atklātā tiesas sēdē apelācijas kārtībā iztiesāja krimināllietu sakarā ar Zemgales tiesas apgabala prokuratūras prokurora A. Sorokas apelācijas protestu un apsūdzētā /pers. F/ apelācijas sūdzību par Zemgales rajona tiesas (Jēkabpilī) 2018. gada 21. augusta spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Zemgales rajona tiesas (Jēkabpilī) 2018. gada 21. augusta spriedumu

/pers. F/, personas kods /personas kods/, atzīts par vainīgu Krimināllikuma 117.panta 4., 9.punktā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 20 gadiem, ar policijas kontroli uz 3 gadiem, bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu soda termiņā ieskaitīts apcietinājums no 2017. gada 2. janvāra līdz brīdim, kad spriedums stāsies spēkā.

/pers. F/ drošības līdzeklis – apcietinājums – atstāts spēkā līdz brīdim, kad spriedums stāsies spēkā.

[2] Saskaņā ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. F/ atzīts par vainīgu un sodīts par citas personas tīšu prettiesisku nonāvēšanu (slepkavību), kas izdarīta ar sevišķu cietsirdību, mantkārīgā nolūkā.

/pers. F/ 2014. gada 22. decembrī noslēdza ar /pers. H/Uztura līgumu, saskaņā ar kuru, ievērojot 2016. gada 22. jūnija Vienošanos par grozījumiem minētā Uztura līgumā, /pers. F/ bija jānodrošina /pers. H/ ar mitekli īpašumā /adrese A/, un uzturu – ēdienu, apģērbu un medicīnisko palīdzību. Lai varētu pārdot /pers. H/ piederošo nekustamo īpašumu "/Nosaukums B-1/", 2016. gada 7. oktobrī /pers. F/ ar /pers. H/ noslēdza Atcēlēja līgumu, kurā /pers. F/ vienojās ar /pers. H/ pilnībā atcelt minēto Uztura līgumu. Pēc Atcēlēja līguma noslēgšanas, 2016. gada oktobrī, /pers. F/, zinot un apzinoties, ka /pers. H/ jau ilgus gadus neuztur sakarus ar radiniekiem, ka /pers. H/ piederošie nekustamie īpašumi ir pārdoti, un līdz ar to /pers. H/ vairs nav nekāda cita mitekļa un iespēju nodrošināt sev uzturu, nolūkā izvairīties no materiāliem izdevumiem tagadnē un nākotnē, /pers. H/ turpinot dzīvot pie viņa /adrese A/,nolēma izdarīt /pers. H/ slepkavību.

Īstenojot savu noziedzīgo nodomu, /adrese A/,izmeklēšanas gaitā precīzi nenoskaidrotā datumā un laikā, /pers. F/ vispirms tīši izdarīja vairākus sitienus ar rokām un spērienus ar apautām kājām /pers. H/ pa krūšu kurvi un vēderu. /pers. H/ nokrītot uz grīdas mugurguļas pozā, /pers. F/ mērķtiecīgi, nolūkā nonāvēt /pers. H/, turpināja pielietot vardarbību pret cietušo. /pers. F/, nolūkā dzīvības atņemšanas procesā sagādāt fiziskas ciešanas cietušajam, rīkojās ar sevišķu cietsirdību - vairākas reizes spēcīgi sita un lēca ar apautām kājām uz /pers. H/ krūšu kurvja priekšējās daļas. Ar norādītiem sitieniem un spērieniem, pavisam izdarot ne mazāk kā 30 traumatiskas iedarbības, /pers. F/ tīši nodarīja /pers. H/ šādus miesas bojājumus: krūšu kaula netiešu lūzumu 2.ribstarpā, krūšu kurvja labās puses 5.-7. ribu netiešus lūzumus pa blakuskrūškaula līniju, labās puses 2.-7. ribu nobīdveida lūzumus pa priekšējo paduses līniju, labās puses no 8.-10. ribu tiešus nobīdveida lūzumus pa mugurējo paduses līniju, krūšu kurvja kreisās puses 5.-8. ribu netiešus lūzumus pa slīpi ejošu no blakuskrūškaula uz atslēgas kaula līnijām, kreisās puses 2.-7. ribu netiešus nobīdveida lūzumus pa priekšējo paduses līniju, kreisās puses 5.-11. ribu tiešus nobīdveida lūzumus pa lāpstiņas leņķa līniju, asinsizplūdumus pieguļošajos mīkstajos audos visu krūšu kurvja ribu un krūšu kaula lūzumu vietās, multipli abpusēju ribu pleiru plīsumus, multipli abpusēju plaušu pleiru un plaušu audu plīsumus un sasitumus ar asiņošanu abos pleirālajos dobumos (pa 1000 ml katrā), labās nieres audu plīsumu ar saasiņojumu labās nieres tauku apvalkā.

Cietušā/pers. H/ nāve iestājās notikuma vietā no trulas krūšu kurvja un vēdera traumas ar multipliem abpusējiem ribu nobīdveida lūzumiem pa vairākām anatomiskām līnijām, plašiem abpusējiem ribu, plaušu pleiru un plaušu audu plīsumiem, kas radīja masīvu iekšējo asiņošanu abos pleirālajos dobumos (katrā pa 1000 ml asiņu) un kas sarežģījās ar iekšējo orgānu mazasinību.

Pēc norādīto miesas bojājumu nodarīšanas /pers. F/ pārliecinājās par /pers. H/ nāves iestāšanos un, nolūkā slēpt izdarītā noziedzīgā nodarījuma pēdas, aizveda cietušā līķi uz mežu netālu no mājas "/Nosaukums A/", kur apraka.

Šādas apsūdzētā /pers. F/ darbības pirmās instances tiesa kvalificēja pēc Krimināllikuma 117.panta 4., 9.punkta.

[3] Par pirmās instances tiesas spriedumu Zemgales tiesas apgabala prokuratūras prokurors A. Soroka iesniedza apelācijas protestu ar lūgumu atcelt Zemgales rajona tiesas 2018. gada 21. augusta spriedumu daļā par papildsoda - policijas kontroles - noteikšanu apsūdzētajam /pers. F/, taisīt šajā daļā jaunu spriedumu, ar kuru /pers. F/ pēc Krimināllikuma 117.panta 4. un 9.punkta sodīt ar probācijas uzraudzību uz 3 gadiem. Pārejā daļā pirmās instances tiesas spriedumu atstāt negrozītu.

Prokurors uzskata, ka tiesa nelikumīgi piesprieda apsūdzētajam /pers. F/ papildsodu - policijas kontroli, jo šāda veida papildsods nav paredzēts Krimināllikuma 117.panta sankcijā.

Pārejas noteikumu 11.punktā norādīts, ka grozījumi Krimināllikuma 117.pantā par papildsoda - policijas kontroles - aizstāšanu ar papildsodu - probācijas uzraudzību - stājas spēkā 2015. gada 1. janvārī. Savukārt Pārejas noteikumu 14.punktā norādīts, ka personām, kuras ir izdarījušas Krimināllikuma 117.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu pēc 2014. gada 31. decembra, papildsodu - probācijas uzraudzību - sāk piemērot ar 2015. gada 1. janvāri.

/pers. F/ viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarījis 2016. gadā. Līdz ar to secināms, ka tiesai bija jāpiespriež apsūdzētajam /pers. F/ par izdarīto noziedzīgo nodarījumu pēc Krimināllikuma 117.panta 4., 9.punkta papildsods - probācijas uzraudzība, kā to pirmās instances tiesā bija lūdzis apsūdzības uzturētājs. Šādos apstākļos pirmās instances tiesa pieļāva Kriminālprocesa likuma 574.panta 3.punktā norādīto Krimināllikuma pārkāpumu, proti, noteica apsūdzētajam tādu soda veidu, kas nav paredzēts attiecīgajā Krimināllikuma panta sankcijā.

Ievērojot norādīto, prokurors uzskata, ka Zemgales rajona tiesas 2018. gada 21. augusta spriedums ir jāatceļ kā nelikumīgs daļā par papildsoda -

policijas kontroles - noteikšanu apsūdzētajam /pers. F/, šajā daļā jātaisa jauns spriedums un /pers. F/ jāsoda ar papildsodu - probācijas uzraudzību uz 3 gadiem. Pārejā daļā pirmās instances tiesas spriedums atstājams negrozīts.

[4] Par pirmās instances tiesas spriedumu apsūdzētais /pers. F/ iesniedza apelācijas sūdzību, kurā lūdz atcelt Zemgales rajona tiesas 2018. gada 21. augusta spriedumu un viņu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 117.panta 4., 9.punkta attaisnot.

Apsūdzētais apelācijas sūdzībā norāda, ka pirmās instances tiesas spriedums ir pilnīgi nepamatots un atceļams.

Kriminālprocesa likuma 19.pants noteic, ka neviena persona netiek uzskatīta par vainīgu, kamēr tās vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšanā netiek konstatēta šajā likumā noteiktā kārtībā, ka personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību, nav jāpierāda savs nevainīgums, un, ka visas saprātīgās šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 377.panta 1. un 2. punktu kriminālprocesu nedrīkst uzsākt, bet uzsākts process jāizbeidz, ja nav noticis noziedzīgs nodarījums, vai izdarītajā nodarījumā nav noziedzīga nodarījuma sastāva.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 519.pantu tiesai bija jātaisa attaisnojošs spriedums, jo viņa vaina nav pierādīta. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511.panta otro daļu spriedumam jābūt tiesiskam un pamatotam.

Tiesa nav ievērojusi Kriminālprocesa likuma 128., 129., 130.pantu par pierādījumu ticamības vērtēšanu, attiecināmību un pieļaujamību. Spriedums taisīts tikai uz pieņēmumu pamata, bez pierādījumiem.

Lietā nav neviena pierādījuma, ka viņš būtu tīši vai netīši nodarījis /pers. H/ miesas bojājumus, kas izraisīja viņa nāvi, ir tikai izdomātas nereālas fantāzijas tiesneša iztēlē.

Neviena no tiesas norādīto liecinieku /pers. L/, /pers. M/, /pers. N/, /pers. O/, /pers. P/, /pers. R/, /pers. S/, /pers. T/, /pers. U/, /pers. V/, /pers. Z/, /pers. A/, /pers. B/, /pers. C/ liecībām nepierāda viņa vainīgumu /pers. H/ nāvē. Spriedumā minēta vēl lieciniece /pers. D ar citu vārdu/, kura tiesas sēdē netika nopratināta.

Spriedums taisīts ļoti paviršu, iespējams, ilgais tā taisīšanas laiks ir iespaidojis tā kvalitāti, nav izslēgts, ka pa to laiku tiesnesim bijušas citas lietas, kas liedzis objektīvi vērtēt šo.

Spriedumā izteikti pilnīgi absurdi izdomājumi, ka viņš it kā būtu sitis /pers. H/ ar rokām un spēris ar apautām kājām pa krūšu kurvi un vēderu, iznāk, stāvošam, jo tālāk seko fantazējums, ka /pers. H/ nokritis uz grīdas mugurguļas pozā, un tad viņš vairākas reizes sitis (nav rakstīts, ar ko) un lēcis ar apautām kājām uz cietušā krūšu kurvja priekšējās daļas, izdarot ne mazāk kā 30 traumatiskas iedarbības. Pēc tam seko pārrakstīts citāts no eksperta atzinuma par traumām.

Nav saprotams, kādēļ viņam tā būtu jādara, ja /pers. H/ jau bija tik slims (kaulu vēzis), ka pats neturējās kājās, pārvietojās ar grūtībām, ko liecinājuši visi lecinieki. Viņam nebija nekādu saistību pret /pers. H/, jo uztura līgums bija jau labprātīgi lauzts, bet īpašumus pārdeva pavisam cita persona - /pers. Z/, kuram bija paša /pers. H/ pie notāra dotas pilnvaras, ko apliecināja gan liecinieces notāres /pers. A/ un /pers. B/, gan /pers. Z/, gan /pers. U/ un /pers. V/. /pers. P/, /pers. Z/, /pers. U/, /pers. V/ bija viena kompānija, kas iedzīvojās uz tādiem kā /pers. H/, izkrāpa īpašumus un nesamaksāja to vērtību. Apsūdzētais domāja, ka viņi būs godīgi pircēji, saveda viņus kopā ar /pers. H/, bet tālāk jau pats /pers. H/ kārtoja lietas ar viņiem, to arī viņi apliecināja tiesā. Apsūdzētais tikai palīdzēja /pers. H/ pārvietoties, pieturēja viņu, jo cietušais gāja, turoties gar sienām. Ja apsūdzētajam būtu domas noslepkavot /pers. H/, viņš taču to būtu varējis izdarīt bez pūlēm citādā veidā, ne jau lēkājot pa viņa ķermeni, kas nemaz nav iespējams, ņemot vērā cietušā lielo augumu un viņējo. Ja apsūdzētais lēkātu pa ķermeni, tur nekas pāri nepaliktu nesašķaidīts pilnībā, bet apsūdzētā paša veselības stāvoklis jau neļauj lēkāt, ko arī viņš nav darījis.

Tiesa nepiegriež vērību alkohola esamībai /pers. H/ asinīs, bet tam ir ļoti liela nozīme. Tas liecina, ka pie /pers. H/ viņa prombūtnes laikā pirms nāves ir bijušas svešas personas, kas viņu cienāja ar alkoholu, jo viņš, aizbraucot uz darbu Rīgā, cietušajam alkoholu neatstāja, un viņš ar /pers. H/ alkoholu nelietoja. Ja tā bija slepkavība, tad īstais slepkava staigā nesodīts, bet apvainots tiek viņš, kaut nav vainīgs, nav nonāvējis /pers. H/.

Spriedumā ir atsauce uz eksperta /pers. E/ teikto, ka maz ticams, ka miesas bojājumi iegūti, krītot no 2. stāva trepēm, bet eksperts arī nav izslēdzis šādu varbūtību, jo /pers. H/ mīlēja uzrāpties 2. stāvā un gulēt tur esošajā guļvietā, bet lejā pats tikt nespēja, nekrītot.

Notikuma vietā viņa prombūtnē varēja iekļūt jebkurš, tajā skaitā, /pers. N/, kuram par īpašumu /Nosaukums A/ bija ļoti liela interese, un /pers. Z/, kuram bija vislielākā interese kā /pers. H/ pilnvarotajam, un viņa bijusī sieva, kura zibenīgi pēc viņa apcietināšanas /Nosaukums A/ izpārdeva personām, kuras jau sen bija interesējušās, kā tikt no apsūdzētā vaļā un tikt pie /Nosaukums A/ īpašumiem, kas bija uz sievas vārda, bet laulāto kopmanta, tādēļ vajadzēja viņa piekrišanu pārdot, bet viņš to nedeva. Tiklīdz viņu apcietināja, viss tika izpārdots bez viņa ātri, par viņa daļu pat nepieminot, gribētāji ar pagasta pašvaldības amatpersonu atbalstu dabūja /Nosaukums A/ mājas un mežus, ko jau steidzami izcirta, mājās, kā dzirdēja, saimnieko /pers. N/, jo viņš atradās izolācijā uz safabricētas apsūdzības pamata pliks un nabags, kuram nav vairs nekā, jo Mārupes viņa nekustamo īpašumu senāk jau sagrāba viņa bijusī sieva un tagad arī /Nosaukums A/.

Tas, ka liecinieks /pers. P/ ar nāves draudiem pie notāra lika viņam parakstīt parādzīmi par faktiski neesošu parādu, nevienu, ne prokuroru, ne tiesu neinteresēja, tā, viņuprāt, drīkst rīkoties, ja viņš, nobijies muļķis, to fiktīvo parādzīmi parakstīja, tātad arī vainīgs tikai viņš, izmeklēšana pret krāpnieku /pers. P/ nenotika. Tiek uzklausīts liecinieku teiktais, cik, kam viņi devuši naudu par pārdoto īpašumu, kaut nekas no viņu teiktā neatbilst patiesībai, bet viņiem, nezin kāpēc tic, bet viņam netic.

Spriedumā ir norāde uz spēkā nestājušos tiesas spriedumu citā lietā, kur arī pret viņu ir safabricēta apsūdzība par to, ka viņš it kā zadzis elektrību no Latvenergo un sabojājis mantu, kaut to viņš neizdarīja, jo nebija, ko zagt, jo elektrības tur vispār nebija, to apliecina arī lieciniece /pers. O/ šajā lietā savā liecībā. Bet, kad viņš to teica tajā lietā, par viņu ņirgājās, un nepamatoti notiesāja pēc Krimināllikuma 187.panta pirmās daļas. To lietu safabricēja iecirkņa policists personīga naida dēļ. Turklāt tiesa viņam piespriedusi sodu, kāds nav kopš 2015. gada 1. janvāra paredzēts Krimināllikumā - policijas kontroli uz 3 gadiem.

[5] Apelācijas instances tiesa sēdē prokurors iesniegto apelācijas protestu uzturēja, apsūdzētais /pers. F/ un viņa aizstāve iesniegto apelācijas sūdzību uzturēja.

Motīvu daļa

[6] Pārbaudījusi pierādījumus lietā, izvērtējusi apelācijas protestā un apelācijas sūdzībā minētos argumentus, uzklausījusi apsūdzētā, aizstāves un prokurora viedokļus, apelācijas instances tiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums atceļams daļā par /pers. F/ atzīšanu par vainīgu un sodīšanu pēc Krimināllikuma 117.panta 4., 9.punkta, ka apsūdzētais atzīstams par vainīgu un sodāms Krimināllikuma 117.panta 4.punktā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, bet pārējā daļā spriedums atstājams negrozīts.

[7] Apelācijas instances tiesa atzīst, ka /pers. F/ izdarīja citas personas tīšu prettiesisku nonāvēšanu (slepkavību) ar sevišķu cietsirdību.

2016. gada oktobrī, novembrī, izmeklēšanas gaitā precīzi nenoskaidrotā datumā un laikā, /pers. F/, atrodoties /adrese A/tīši izdarīja vairākus sitienus ar rokām un spērienus ar apautām kājām /pers. H/ pa krūšu kurvi un vēderu. /pers. H/ nokrītot uz grīdas mugurguļas pozā, /pers. F/ mērķtiecīgi, nolūkā nonāvēt /pers. H/, turpināja pielietot vardarbību pret cietušo. /pers. F/, nolūkā dzīvības atņemšanas procesā sagādāt fiziskas ciešanas cietušajam, rīkojās ar sevišķu cietsirdību - vairākas reizes spēcīgi sita un leca ar apautām kājām uz /pers. H/ krūšu kurvja priekšējās daļas. Ar norādītiem sitieniem un spērieniem, pavisam izdarot ne mazāk kā 30 traumatiskas iedarbības, /pers. F/ tīši nodarīja /pers. H/ šādus miesas bojājumus: krūšu kaula netiešu lūzumu

2. ribstarpā, krūšu kurvja labās puses 5.-7. ribu netiešus lūzumus pa blakuskrūškaula līniju, labās puses 2.-7. ribu nobīdveida lūzumus pa priekšējo paduses līniju, labās puses no 8.-10. ribu tiešus nobīdveida lūzumus pa mugurējo paduses līniju, krūšu kurvja kreisās puses 5.-8. ribu netiešus lūzumus pa slīpi ejošu no blakuskrūškaula uz atslēgas kaula līnijām, kreisās puses 2.-7. ribu netiešus nobīdveida lūzumus pa priekšējo paduses līniju, kreisās puses 5.-11. ribu tiešus nobīdveida lūzumus pa lāpstiņas leņķa līniju, asinsizplūdumus pieguļošajos mīkstajos audos visu krūšu kurvja ribu un krūšu kaula lūzumu vietās, multipli abpusēju ribu pleiru plīsumus, multipli abpusēju plaušu pleiru un plaušu audu plīsumus un sasitumus ar asiņošanu abos pleirālajos dobumos (pa 1000 ml katrā), labās nieres audu plīsumu ar saasiņojumu labās nieres tauku apvalkā. Cietušā /pers. H/ nāve iestājās notikuma vietā no trulas krūšu kurvja un vēdera traumas ar multipliem abpusējiem ribu nobīdveida lūzumiem pa vairākām anatomiskām līnijām, plašiem abpusējiem ribu, plaušu pleiru un plaušu audu plīsumiem, kas radīja masīvu iekšējo asiņošanu abos pleirālajos dobumos (katrā pa 1000 ml asiņu) un kas sarežģījās ar iekšējo orgānu mazasinību. Pēc miesas bojājumu nodarīšanas un /pers. H/ nonāvēšanas /pers. F/, nolūkā slēpt izdarītā noziedzīgā nodarījuma pēdas, aizveda /pers. H/ līķi uz mežu netālu no mājas "/Nosaukums A/", kur to apraka.

Ar šādam darbībām apsūdzētais /pers. F/ izdarīja Krimināllikuma 117.panta 4.punktā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

[8] Arī apelācijas instances tiesā apsūdzētais /pers. F/ sevi par vainīgu inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā neatzina. Viņš cietušo nekad nav sitis. Viņam ir veselības problēmas, bet viņam 3 nedēļas policijā nedeva zāles. Lai viņš atzītos, izmeklētāji viņu izprovocēja, tāpēc pirmajās liecībās viņš nepatiesi liecināja, ka /pers. H/ir sitis, bet viņš cietušo nekad nav aizticis. Kāpēc viņš apraka /pers. H/līķi, izskaidrot nevar, viņam vienkārši aizbrauca „jumts". Viņi ar /pers. H/bija bērnības draugi, kādreiz /pers. H/viņam bija teicis un parādījis vietu, gadījumā, ja nomirs, kur mežiņā viņu paglabāt, tāpēc viņš tajā vietā /pers. H/ vienkārši apraka. 2016. gada oktobrī viņš aizbrauca uz Rīgu, pirms tam /pers. H/pabaroja. /pers. H/ īpašumi uz to laiku bija jau pārdoti. Atbrauca mājās ap pusdivpadsmitiem, /pers. H/bija jau miris. Atrada cietušo tajā pat gultā, bet /pers. H/bija pagriezies, it kā sastindzis. Miesas bojājumus /pers. H/viņš neredzēja, asinis nebija. Sākumā viņš /pers. H/aiznesa uz garāžu, kur to apsedza ar segu un atstāja, vienkārši nezināja, ko darīt. Par notikušo viņš policijai neziņoja, bet pēc dažām dienām apraka /pers. H/iepriekš minētajā vietā. Kaimiņiem viņš teica, ka atbrauca radiniece un aizveda /pers. H/projām. /pers. H/īpašums Mārupē bija jau iztirgots, naudu deva pa daļām, vienu daļu saņēma /pers. H/, 3800 eiro bija mājās. /pers. Z/ kā /pers. H/pilnvarotai personai bija vēl jāmaksā. Pēdējo daļu, apmēram 7000 eiro, saņēma viņš, tas bija par zemes pārdošanu. /pers. Z/visu naudu vēl nebija atdevis, solījās atdod vēlāk. Īpašumu pārdošanas kārtošanas lietās viņš bija pirms tam bija ieguldījis savu naudu. Liecinieks /pers. P/uztaisīja fiktīvu parādzīmi, bet parāda, kā tāda, vispār nebija, taču /pers. P/netaisnīgo parādu piedzina no viņa caur tiesu izpildītājiem. Viņam bija bailes, tāpēc /pers. H/apraka, un vēl to iespaidoja arī viņa slimība, viss sagāja „ķīselī". Tikai vēlāk apjēdza, ko ir izdarījis. Alkohols mājās nebija, viņi to nelietoja. Viņš domā, ka kāds kaimiņš todien bija viņa mājās, jo iepriekš bija tādi gadījumi, kad nāca pa kluso, kamēr viņš nebija mājās. Tas ir absurds, ka viņš 30 reizes lēkāja pa /pers. H/ķermeni, tādā veidā laužot ribas. Cietušajam patika gulēt mājas otrajā stāvā, bet tur ir ļoti stāvas trepes, apakšā stāvēja veļas mašīna. Viņš domā, ka /pers. H/ir kritis pa šīm kāpnēm. Kaimiņam /pers. N/ bija izdevīga cietušā nāve, jo bija liela interese iegūt un apsaimniekot viņa īpašumu. Minētais īpašums bija reģistrēts uz viņa sievas vārda. Nav taisnība, ka pēc /pers. H/īpašuma pārdošanas viņš kļūtu bagāts, neko tādu nevienam viņš nav teicis.

[9] Neskatoties uz šādām apsūdzētā /pers. F/ liecībām, apelācijas instances tiesa atzīst, ka apsūdzētā vainīgums Krimināllikuma 117.panta 4.punktā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pierādīts ar šādiem pierādījumiem un to novērtējumu.

Taču, pārbaudot pierādījumus lietā un šo pierādījumu atspoguļojumu pirmās instances tiesas spriedumā, apelācijas instances tiesa konstatē šādus Kriminālprocesa pārkāpumus.

Kriminālprocesa likuma 512.panta otrā daļa noteic, ka tiesa spriedumu pamato ar pierādījumiem, kuri pārbaudīti tiesas sēdē, un rakstveida pierādījumiem un dokumentiem, kuri norādīti lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai, vai ar pierādījumiem, kurus saskaņā ar šā likuma 125.panta noteikumiem nav nepieciešams pārbaudīt. Kriminālprocesa likuma 527.panta otrās daļas 1.punkts noteic, ka notiesājoša sprieduma motīvu daļā norāda pierādījumus, uz kuriem pamatoti tiesas secinājumi, bet 2.punktā norādīts, ka notiesājoša sprieduma motīvu daļā norāda motīvus, kāpēc tiesa noraidījusi citus pierādījumus.

Kriminālprocesa likums noteic kārtību, kādā pārbaudāmi lietā iegūtie pierādījumi. Kriminālprocesa likuma 449.panta pirmajā daļā norādīts, ka pirmās instances tiesa tieši pārbauda pierādījumus lietā, bet minētā panta otrajā daļā noteikts, ka tiesas sēdē personas sniedz liecības mutvārdos. Jautājums par rakstveida pierādījumiem un citiem dokumentiem regulēts Kriminālprocesa likuma 449.panta trešajā daļā. Augstākā tiesa jau iepriekš izteikusi atziņas, ka personu liecības, iesniegumi, konfrontēšanas protokoli nav atzīstami par rakstveida pierādījumiem vai dokumentiem (*Augstākās tiesas 2017. gada 16. oktobra lēmums lietā Nr. SKK-472/2017 (11860001416)*).

No pirmās instances tiesas sprieduma redzams, ka tiesa savu atzinumu pamatošanai par apsūdzētā /pers. F/ vainīgumu izmantojusi pierādījumus, kuri nav pārbaudīti likumā paredzētajā kārtībā. Tā pirmās instances tiesa spriedumā kā pierādījumus norādījusi liecinieces /pers. M/ liecības (*1. sējuma 144.–145. lapa*), liecinieka /pers. P/ liecības (*1. sējuma 149.–151. lapa*), liecinieka /pers. Z/ liecības (*1. sējuma 172.–175., 176.-177., 190.-191. lapa*), arī konfrontēšanas protokolu starp liecinieku /pers. Z/ un apsūdzēto /pers. F/ *(2. sējuma 112.-115. lapa*), liecinieka /pers. V/ liecības (*1. sējuma 167.–168., 188.-189. lapa*), liecinieka /pers. U/ liecības (*1. sējuma 192.–193. lapa*), liecinieces /pers. O/ liecības (*1. sējuma 19., 40.–41. lapa*), liecinieces /pers. C/ liecības (*1. sējuma 205. lapa*).

Apelācijas instances tiesa, pārbaudot pirmās instances tiesas sēdes protokolus un audioierakstus (*3. sējuma 18.-29., 49.-54., 82.-84. lapa)*, konstatē, ka norādītās liecinieku pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības, konfrontēšanas protokols starp /pers. Z/ un /pers. F/ tiesas sēdē nav nolasītas un pārbaudītas Kriminālprocesa likuma 501.panta kārtībā. Tādējādi pirmās instances tiesas spriedums šajā daļā nav atzīstams par tiesisku, pamatotu un atbilstošu Kriminālprocesa likuma 512.panta otrās daļas, 527.panta otrās daļas prasībām, ka pirmās instances tiesa, atsaucoties spriedumā uz šo liecinieku pirmstiesas kriminālprocesā sniegtajām liecībām, pārkāpusi Kriminālprocesa likuma 449.panta noteikumus.

Taču apelācijas instances tiesa uzskata, ka šie konstatētie pirmās instances tiesas pieļautie Kriminālprocesa likuma pārkāpumi nav tādi, kas katrā ziņā izraisa sprieduma atcelšanu, un ka tos apelācijas instances tiesa var novērst. Lietu pēc būtības izskata pirmās instances tiesa, bet gadījumā, kad iesniegts apelācijas protests vai apelācijas sūdzība – arī apelācijas instances tiesa. Pieminētie liecinieki /pers. M/, /pers. P/, /pers. Z/, /pers. V/, /pers. U/, /pers. O/ un /pers. C/ pirmās instances tiesas sēdē tika nopratināti, un viņu liecības tiesā, kuras fiksētas pirmās instances tiesas sēdes protokolos un audioierakstos, apelācijas instances tiesas sēdē tika pārbaudītas Kriminālprocesa likuma 561.panta trešās daļas kārtībā. Apelācijas instances tiesa uzskata, ka turpmāk spriedumā, atsaucoties tikai uz šo liecinieku liecībām pirmās instances tiesā, izslēdzot ziņas par faktiem, kas fiksētas pirmtiesas kriminālprocesā sniegtajās liecībās, pirmās instances tiesas pieļautie Kriminālprocesa likuma pārkāpumi tiks novērsti, līdz ar to nav pamata saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 566.pantu sprieduma atcelšanai un lietas nosūtīšanai jaunai iztiesāšanai pirmās instances tiesā.

[9.1] Ar /adrese A/ teritorijas apskates protokolu, fototabulu, atskaiti par kinologa ar dienesta suni izbraukšanu uz notikuma vietu fiksēts, ka 2017. gada 2. janvārī apmēram 300 metrus no dzīvojamās mājas "/Nosaukums A/" mežā tika atrasts aprakts cietušā /pers. H/ līķis (*lietas 1. sējuma 47.-58. lapa*). Ar DNS ekspertīzes eksperta atzinumu Nr. 56B pierādīts, ka atrastais vīrieša līķis ir /pers. G/ bioloģiskais tēvs (*lietas 1. sējuma 244. lapa*).

[9.2] Ar mirušā tiesu medicīniskās ekspertīzes eksperta atzinumu Nr. 3 secināts, ka /pers. H/ nāves cēlonis ir trula krūšu kurvja un vēdera trauma ar multipliem abpusējiem ribu nobīdveida lūzumiem pa vairākām anatomiskajām līnijām, plašiem abpusējiem ribu, plaušu pleiru un plaušu audu plīsumiem,

kas radīja masīvu iekšējo asiņošanu abos pleirālajos dobumos (katrā pa 1000 ml asiņu), un kas sarežģījās ar iekšējo orgānu mazasinību. Ekspertīzē /pers. H/ konstatēja šādus miesas bojājumus : krūšu kaula netiešu lūzumu 2.ribstarpā, krūšu kurvja labās puses 5.-7. ribu netiešus lūzumus pa blakuskrūškaula līniju, labās puses 2.-7. ribu nobīdveida lūzumus pa priekšējo paduses līniju, labās puses no 8.-10. ribu tiešus nobīdveida lūzumus pa mugurējo paduses līniju, krūšu kurvja kreisās puses 5.-8. ribu netiešus lūzumus pa slīpi ejošu no blakuskrūškaula uz atslēgas kaula līnijām, kreisās puses 2.-7. ribu netiešus nobīdveida lūzumus pa priekšējo paduses līniju, kreisās puses 5.-11. ribu tiešus nobīdveida lūzumus pa lāpstiņas leņķa līniju, asinsizplūdumus pieguļošajos mīkstajos audos visu krūšu kurvja ribu un krūšu kaula lūzumu vietās, multipli abpusēju ribu pleiru plīsumus, multipli abpusēju plaušu pleiru un plaušu audu plīsumus un sasitumus ar asiņošanu abos pleirālajos dobumos (pa 1000 ml katrā), labās nieres audu plīsumu ar saasiņojumu labās nieres tauku apvalkā apsūdzībā norādītos miesas bojājumus, kas nodarīti pavisam izdarot ne mazāk kā 30 traumatiskas iedarbības. Miesas bojājumi nodarīti laika posmā no vairākiem minūšu desmitiem līdz pāris stundām pirms nāves, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi smagiem miesas bojājumiem, kā bīstami dzīvībai, kas ir tiešā cēloņsakarībā ar nāves iestāšanos. Ņemot vērā miesas bojājumu raksturu eksperts pieļauj krūšu kurvja saspiedumu – traumu, cietušajam atrodoties mugurguļas pozā uz grunts elementa, spēcīgas iedarbības rezultātā uz krūšu kurvja priekšējo daļu, iespējams cilvēkam lecot (spēcīgi sitot) ar kājām (-u). Cietušā nāve iestājās pāris mēnešus pirms viņa autopsijas 2017. gada 3. janvārī. Tiesu toksikoloģiskajā izmeklēšanā /pers. H/ līķa asinīs konstatētas 0,55 % etilspirta (*lietas 1. sējuma 88.-89. lapa*).

Eksperts/pers. E/ pirmās instances tiesā apstiprināja, ka /pers. H/ nāve iestājusies 2-3 mēnešus pirms līķa autopsijas, tas ir apmēram 2016. gada oktobrī, novembrī, ka alkohola promiles /pers. H/ nedaudz varēja pazust un rezultāts relatīvs. Turklāt eksperts norādīja, ka maz ticams, ka /pers. H/ konstatētie miesas bojājumi iegūti, krītot no mājas 2. stāva.

Tādējādi apelācijas instances tiesa secina, ka ar minēto tiesu medicīniskās ekspertīzes eksperta atzinumu un eksperta liecību objektīvi pierādīts, ka /pers. H/ nāve bija vardarbīga, kas iestājās 2016. gada oktobrī, novembrī, ka /pers. H/ konstatētie miesas bojājumi nodarīti, izdarot ne mazāk kā 30 traumatiskas iedarbības, sitot ar rokām un sperot ar kājām cietušajam pa krūšu kurvi un vēderu, kā arī, cietušajam atrodoties mugurguļas pozā uz grunts elementa, spēcīgas iedarbības rezultātā uz krūšu kurvja priekšējo daļu, cilvēkam lecot vai spēcīgi sitot ar kājām, nevis cietušajam krītot no mājas 2. stāva, ka miesas bojājumi pēc sava rakstura pieskaitāmi smagiem miesas bojājumiem, kā bīstami dzīvībai, kas bija tiešā cēloņsakarībā ar nāves iestāšanos. Apelācijas instances tiesai nav pamata apšaubīt ekspertīzē sniegtā atzinuma pilnīgumu, objektivitāti un pamatotību, kā arī eksperta kompetenci.

Tiesu toksikoloģiskajā izmeklēšanā /pers. H/ līķa asinīs konstatētās 0,55 % etilspirta ir nenozīmīgas, un apelācijas instances tiesas ieskatā neietekmē apsūdzētā /pers. F/ vainīgumu inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā. Tā ir tikai /pers. F/ versija, ka viņu mājā bija ieradusies kāda sveša persona, ar kuru /pers. H/ lietoja alkoholiskos dzērienus, un kura izdarījusi /pers. H/ slepkavību, lietā tādu pierādījumu nav.

[9.3] Lieciniece /pers. C/ pirmās instances tiesas sēdē liecināja, ka cietušais /pers. H/bija viņas draugs un dēla tēvs, taču kopā viņi nedzīvoja jau 16 gadus. Par /pers. H/ nāvi viņa uzzināja no policijas darbiniekiem, apbedīja/pers. H/, kremējot. 2016. gada nogalē viņai piezvanīja no policijas un paziņoja, ka /pers. H/ ir pazudis, bet janvāra sākumā paziņoja, ka /pers. H/ir miris, un lūdza veikt apbedīšanu. /pers. H/ piederēja īpašums Mārupē - pusmāja un zeme. Pirms 6 gadiem /pers. H/vaicāja viņai, vai negrib pirkt šo īpašumu, viņa atteicās. Attiecības starp /pers. F/un/pers. H/, kad viņa vēl dzīvoja kopā, bija labas, abi bija draugi, dzīvoja netālu Mārupē.

Lieciniece /pers. M/ pirmās instances tiesas sēdē liecināja, ka ar /pers. F/ iepazinās 2016. gadā. Viņa /pers. H/ "/Nosaukums A/" redzēja vienu reizi augusta vidū. /pers. F/ viņai stāstīja, ka ar /pers. H/ ir draugi no bērnības, ka /pers. H/am ir veselības problēmas, ka ir invalīds. /pers. H/ gāja un krita, viņam bija grūti ar staigāšanu, izskatījās arī, ka viņam bija psihiskas veselības problēmas. /pers. F/ vēl stāstīja, ka ir piekusis kopt /pers. H/, ka jau apnicis, ka /pers. H/ aiz sevis nekopj un piegružo māju. Viņa dzirdēja, kā /pers. F/ pret /pers. H/ pacēla balsi. Par /pers. H/ pazušanu, apsūdzētais novembra sākumā viņai teica, ka /pers. H/ paņēmusi radiniece. Vēlāk decembrī /pers. F/ stāstīja, ka /pers. H/ ir saindējies ar tvana gāzi un nomiris. Viņš atradis /pers. H/ jau mirušu, nobijies, ka viņu turēs aizdomās, tāpēc nav ziņojis ne mediķiem, ne policijai. Cietušā /pers. H/ līķi dažas dienas glabājis mājas garāžas bedrē, bet pēc tam līķi apracis mežā, apmēram kilometru no mājām.

Lieciniece /pers. O/ pirmās instances tiesas sēdē liecināja, ka /pers. H/pēdējos trīs gadus dzīvoja pie /pers. F/. Viņai bija zināms, ka starp /pers. H/ un /pers. F/tika noslēgts Uztura līgums, ar kuru /pers. H/savu nekustamo īpašumu pārrakstīja /pers. F/. Viņa arī zināja, ka /pers. H/bija veselības problēmas, ar grūtībām pārvietojās. Kad /pers. F/ nebija mājās, viņa nesa /pers. H/ ēdienu. /pers. H/ dzīvoja sliktos apstākļos, mājās "/Nosaukums A/" nebija elektrības. Pēdējo reizi /pers. H/ redzēja 2016. gada vasarā, jūlija mēnesī. 2016. gada novembra mēnesī /pers. F/ viņai izstāstīja, ka /pers. H/ prom aizvedusi kaut kāda sociālā darbiniece, bet uz kurieni, nezinot. Turklāt 2016. gada novembra mēnesī viņa kopā ar /pers. F/ bija Rīgā, kur /pers. F/ no viņai nepazīstama vīrieša saņēma naudu, viņasprāt, 9000 euro. Viņa saprata, ka nauda bija par /pers. H/ pārdoto īpašumu, jo pirms tam /pers. F/ stāstīja, ka vēlas pārdod /pers. H/īpašumu. Šajā reizē /pers. F/izteicās, ka /pers. H/ ir ārzemēs, kur kāda persona nopelna uz viņa rēķina. Ne /pers. H/, ne /pers. F/ neminēja, ka mājās būtu ieradies kāds sociālais darbinieks, arī nekādas pārtikas pakas viņa mājās nebija redzējusi.

Liecinieks /pers. L/ pirmās instances tiesā apstiprināja, ka, viesojoties /pers. F/ mājās "/Nosaukums A/", satika /pers. H/, kuram bija problēmas ar pārvietošanos. Tā kā /pers. F/ nerūpējās par /pers. H/, tad /pers. H/ kādu laiku dzīvoja pie viņa mājās/adrese C/. Pēdējo reizi /pers. H/ viņš redzēja 2016. gada vasaras sākumā, kad /pers. F/ ar ātrās medicīniskās palīdzības automašīnu aizveda /pers. H/ prom no viņa mājām. Viņa un /pers. F/ starpā izveidojās konflikts. Pēc četriem mēnešiem, 2016. gada oktobra mēneša beigās, /pers. F/ viņam stāstīja, ka ticis vaļā no /pers. H/, ka viņu aizvedusi kaut kāda sieviete. /pers. F/ viņam izstāstīja arī to, ka par pārdotajiem /pers. H/ īpašumiem ieguva tikai 4000 *euro*, jo nopelnīja tikai starpnieki. 2016. gada novembra beigās viņš bija pie /pers. F/ mājās "/Nosaukums A/", jo apsūdzētais palūdza atvest malku. Kad viņš piedāvāja /pers. F/ nozāģēt kādu koku viņa mežā netālu no mājām un sāka iet meža virzienā, /pers. F/ sāka uztraukties un teica, lai neiet tajā virzienā. Viņš vairākas reizes dzirdēja, kā /pers. F/ draud fiziski iespaidot /pers. H/ par to, ka neizdara kaut kādus mājas darbus – nenomazgā traukus, piedūmo māju, u.tml. Vienreiz viņš redzēja arī, kā /pers. F/, dusmu vadīts, iesita /pers. H/ pļauku.

Lieciniece/pers. K/ pirmās instances tiesā apstiprināja, ka no apsūdzētā stāstītā zināja, ka /pers. H/ pilnvarojis /pers. F/ brīvi rīkoties ar /pers. H/ īpašumu, kas atrodas Mārupē. 2016. gada aprīļa beigās uzzināja, ka /pers. H/ pasliktinājās veselība, ka nav ko ēst, nav malkas. Tāpēc viņa veda /pers. H/ pārtiku. No 2016. gada maija līdz jūnijam, jūlijam /pers. H/ dzīvoja pie viņas mājās "/Nosaukums C/". Kamēr /pers. H/ dzīvoja pie viņas, /pers. F/ brauca uz turieni un rīkoja skandālus, lai atdod /pers. H/. Tad /pers. F/ ar ātrās medicīniskās palīdzības starpniecību /pers. H/ aizveda no viņas mājām uz slimnīcu. Nākamā dienā no slimnīcas /pers. H/ tika aizvests jau uz /pers. F/ mājām. Vairāk /pers. H/ viņa neredzēja. /pers. H/ viņai stāstīja, ka nepieciešams saņemt pasi, lai /pers. F/ varētu rīkoties ar īpašumiem.

Liecinieks/pers. N/ pirmās instances tiesā apstiprināja, ka viņš /pers. H/ pie /pers. F/ redzēja divas reizes, kad ciemojās pie /pers. F/ mājās "/Nosaukums A/". Viņš redzēja, ka /pers. F/ lamāja /pers. H/ par to, ka viņš nokārtoja savas dabiskās vajadzības tualetē, bet klozetpodā nebija ūdens. Tad /pers. F/ aiz drēbēm pacēla /pers. H/ un uzmeta uz galda. /pers. F/ stāstīja, ka /pers. H/ dēļ esot vienas problēmas, ka par /pers. H/ īpašumiem nav saņēmis nekādu naudu. /pers. F/ sūdzējās, ka viņam ir apnicis "skraidīt" pakaļ /pers. H/. /pers. F/ stāstīja, ka viņam jānokārto viens "papīrs" un tad sūtīs /pers. H/ uz pansionātu. Vēlāk /pers. F/ stāstīja, ka kaut kāda radiniece /pers. H/ aizvedusi pāri robežai. /pers. F/ nebija nekādu iztikas līdzekļu, jo bieži nāca prasīt cigaretes, kafiju, vai lūdza aizdod naudu, kā arī /pers. F/ spēlēja azartspēles.

Lieciniece/pers. I/ pirmās instances tiesā liecināja, ka ir /pers. F/ kaimiņiene, ir ciemojusies mājās "/Nosaukums A/", tur dzīvoja arī /pers. H/. Pēc /pers. F/ lūguma, kad viņa nebija mājās, viņa gatavoja ēst /pers. H/. Viņa zina, kā /pers. F/ pirka /pers. H/ zāles, jo bija grūti staigāt. Par /pers. H/

pazušanu neko nedzirdēja. Ar /pers. F/ viņai labas attiecības.

Lieciniece/pers. D/, kas pirmās instances tiesas spriedumā pārrakstīšanās kļūdas dēļ minēta kā /pers. D ar citu vārdu/, tiesā liecināja, ka viņa ir /pers. F/ kaimiņiene. Viņa gāja barot /pers. H/, kad /pers. F/ brauca projām. /pers. H/ bija švaks, viņam bija grūtības ar staigāšanu. Vienreiz konstatēja, ka /pers. H/ istaba bija pilna ar tvana dūmiem. Viņa nekad nav redzējusi, ka /pers. F/ būtu bļāvis vai roku pacēlis pret /pers. H/.

Lieciniece/pers. R/ pirmstiesas kriminālprocesā liecināja, ka viņa ir apsūdzētā /pers. F/ meita. Kad tēvs atradās ieslodzījumā, viņa 3 reizes veda pārtiku /pers. H/ uz "/Nosaukums A/". Pēc atbrīvošanās /pers. F/ pāris nedēļas dzīvoja pie viņas kopā ar māsu /pers. S/. Dzīvojot pie viņas, /pers. F/ bija agresīvs, tādēļ viņa spiesta vērsties tiesā ar pieteikumu pret /pers. F/ par pagaidu aizsardzību pret vardarbību. /pers. F/ stāstīja, ka pārdos /pers. H/ īpašumus, jo viņam ir pilnvarojums, un lielījās, ka tad būs daudz naudas un nopirks "fūres". 2016. gada 31. oktobrī /pers. F/ ieradās pie viņas un pateica, ka /pers. H/ vairs nav, ka dzīvos pie radiem (*lietas 1. sējuma 153.-154. lapa*).

Lieciniece/pers. S/ pirmstiesas kriminālprocesā liecināja, ka viņa ir apsūdzētā /pers. F/ meita, ka attiecības ar tēvu nav labas, jo, kad tēvs dzīvoja ar māti, bieži dzēra un bija agresīvs pret māti. Apmeklējot īpašumu "/Nosaukums A/, kad /pers. F/ atradās ieslodzījumā, viņa satika /pers. H/, kuru pazina jau no bērnības kā tēva draugu. No /pers. H/ uzzināja, ka viņš jau vairākus gadus dzīvo "/Nosaukums A/" kopā ar tēvu. Divas trīs reizes viņa veda /pers. H/ pārtiku. Apciemojuma reizēs, /pers. H/ nekad neteica, ka /pers. F/ viņu sistu vai jebkādi citādi fiziski ietekmētu. /pers. F/ pēc atbrīvošanās no ieslodzījuma kādu laiku dzīvoja pie viņas un māsas /pers. R/ Mārupē. Šajā laikā /pers. F/ nestrādāja, visu laiku prasīja naudu cigaretēm. /pers. F/ stāstīja, ka viņam ir Uztura līgums ar /pers. H/, ka pārdos /pers. H/ māju un zemi. Visu laiku tēvs lielījās, ka pārdos īpašumus un tad kļūs bagāts. Par darījumiem viņa neko sīkāk nezina (*lietas 1. sējuma 156.-158. lapa*).

Lieciniece/pers. T/ pirmstiesas kriminālprocesā liecināja, ka viņa ir apsūdzētā meita. Pie tēva "/Nosaukums A/" viņa ciemojās vasarās. /pers. H/ pirmo reizi satika 2014. gada vasarā. No tēva uzzināja, ka /pers. H/ bija tēva bērnības draugs. /pers. H/ bija veselības problēmas, grūtības pārvietoties. Viņa redzēja, ka /pers. F/ pret /pers. H/ slikti izturējās, proti, lika kārtot māju, ja kas nesanāca, sita ar roku pa ķermeni. Citreiz tēvs uz /pers. H/ bļāva, morāli pazemoja. /pers. F/ stāstīja, ka pārdos /pers. H/ īpašumus un kļūs par biznesmeni. Kad viņa gāja praksē, tēvs viņai prasīja naudu, bet viņa neiedeva. 2016. gada novembrī /pers. F/ viņai iedeva 200 *euro*. Uz viņas jautājumu, no kurienes nauda, /pers. F/ atbildēja, ka pārdevis kaut kādu /pers. H/ īpašumu. Viņai zināms, ka tēvs bieži spēlējis spēļu automātus (*lietas 1. sējuma 161.-164. lapa*).

Apelācijas instances tiesa uzskata, ka ar minēto liecinieku liecībām pierādīts, ka 2016. gadā /pers. H/ dzīvoja pie apsūdzētā /pers. F/ mājās "/Nosaukums A/", ka /pers. H/ bija veselības problēmas, kādēļ bija apgrūtinoši pārvietoties, ka /pers. H/ piederēja īpašums Mārupē, kuru pārdot vēlējās /pers. F/, ka kaimiņi nesa vai gatavoja ēdienu /pers. H/, kad apsūdzētais bija projām. Par to, ka /pers. F/ pret /pers. H/ slikti izturējās, arī viņu fiziski iespaidoja liecināja liecinieki /pers. M/, /pers. O/, /pers. N/, /pers. L/, /pers. K/, /pers. T/, kādēļ /pers. H/ kādu laiku bija spiests dzīvot pie /pers. L/ un /pers. K/ mājās "/Nosaukums C/". Vēlāk /pers. H/ pazuda, bet /pers. F/ nevienam neatklāja patieso /pers. H/ pazušanas iemeslu un vairākiem lieciniekiem stāstīja, ka /pers. H/ paņēmusi pie sevis kaut kāda radiniece.

[9.4] Par /pers. H/ īpašuma esību un apsūdzētā vēlmi pārdot šo īpašumu liecina lietai pievienotie Zemesgrāmatu nodaļas nodalījuma noraksts un Uztura līgums, ka /pers. H/, pamatojoties uz 2014. gada 22. decembra Uztura līgumu, 2015. gada 8. janvārī atsavināja apsūdzētajam /pers. F/ nekustamo īpašumu /Nekustamais īpašums B-1/. Savukārt /pers. F/ kā uztura devējam bija pienākums pietiekošā daudzumā uztura ņēmējam /pers. H/ dot ēdienu, atbilstoša izmēra apģērbu un apavus, medikamentus atbilstoši ārsta norādījumiem, apmaksāt visus nepieciešamos ārstēšanas vai sociālās aprūpes izdevumus (*lietas 1. sējuma 94.-97., 112.-113. lapa*). No lietā esošās 2016. gada 22. jūnija Vienošanās par grozījumiem 2014. gada 22. decembra uztura līgumā un 2016. gada 7. oktobra atcēlēja līguma, redzams, ka /pers. H/ un /pers. F/ pēc savstarpējas vienošanās atceļ pušu noslēgto Uztura līgumu (*lietas 1. sējuma 111., 114. lapa*). Apelācijas instances tiesas ieskatā tas liecina par apsūdzētā /pers. F/ vēlmi un centieniem iegūt naudas līdzekļus, pārdodot /pers. H/ īpašumu, jo noslēgtais Uztura līgums ļāva apsūdzētajam brīvi rīkoties ar /pers. H/ īpašumu. Arī atcēlējlīguma noslēgšana bija nepieciešama tika tādēļ, lai ar citu personu, starpnieku palīdzību būtu iespējams pārdot /pers. H/ īpašumu. Tiesas ieskatā šo līgumu noslēgšana ir pretrunā ar /pers. F/ pausto vēlmi it kā palīdzēt savam bērnības draugam /pers. H/. To apstiprina arī tālāk norādīto lecinieku liecības.

Liecinieks /pers. Z/pirmās instances tiesas sēdē liecināja, ka nodarbojas ar nekustamo īpašumu pirkšanu un pārdošanu. 2016. gada pavasarī uz viņa ievietoto sludinājumu pa tālruni piezvanīja /pers. F/, kurš piedāvāja no viņa iegādāties nekustamo īpašumu /Nekustamais īpašums B-1/. Bija viens zemes gabals un 1 domājamā daļa. Pirkšanas pārdošanas darījums notika 2016. gada vasarā. Tā kā īpašums piederēja /pers. H/, viņš arī tika iesaistīts darījumā. Saistībā ar darījumu apmeklēja /pers. F/dzīvesvietu "/Nosaukums A/", kur pirmo reizi satika /pers. H/, kurš viņaprāt bija apmierināts ar dzīves apstākļiem. /pers. H/notāra klātbūtnē pilnvaroja viņu brīvi rīkoties ar nekustamo īpašumu /Nosaukums B-1/. 2016. gada 18. un 19. oktobrī viņš kā /pers. H/pilnvarotā persona pārdeva nekustamos īpašumus /pers. V/ (1/3 daļa) par 6900 euro (maksājums "skaidrā naudā") un SIA "Capital Invest Group" (2/3) par 14 000 euro (maksājums ar pārskaitījumu). Viņš naudu deva pa daļām, apmēram desmit divdesmit reizēs, maksāja pārsvarā /pers. F/, bet trīs četrās reizēs pie naudas nodošanas piedalījās arī /pers. H/. Pirmo reizi /pers. F/satika spēļu zālē uz Vienības gatves, kur apsūdzētais dzēra alu un spēlēja automātus. Pārsvarā /pers. F/brauca pie viņa uz Rīgu, viņi tikās DUS, kafejnīcās. Pēdējo reizi 2016. gada 2. novembrī viņi tikās pie lielveikala Elkor, kur viņš samaksāja pēdējo maksājumu 9500 euro. /pers. H/pēdējo reizi viņš redzēja 2016. gada 7. oktobrī. Liecinieka /pers. Z/liecības apstiprina lietā esošā 2016. gada 13. jūlija pilnvara, ar kuru /pers. H/pilnvaroja /pers. Z/pārvaldīt un brīvi rīkoties ar ½ domājamo daļu no nekustamā īpašuma /Nosaukums B/ *(lietas 1. sējuma 195. lapa)*, un 2016. gada 7. oktobra pilnvara, ar kuru /pers. H/pilnvaroja /pers. Z/pārvaldīt un brīvi rīkoties ar viņam piederošo ½ domājamo daļu no nekustamā īpašuma "/Nosaukums B-1/" *(lietas 1. sējuma 196.-197. lapa)*. No lietā esošā Cerību pirkuma līguma redzams, ka /pers. H/un SIA "Capital Invest Group" 2016. gada 7. oktobrī noslēdza līgumu par nekustamā īpašuma "/Nosaukums B-1/" atsavināšanu *(lietas 1. sējuma 170. lapa)*.

Liecinieks /pers. V/s pirmās instances tiesas sēdē liecināja, ka viņš kā SIA "Capital Invest Group" valdes loceklis, kas nodarbojas ar nekustamo īpašumu pirkšanu-pārdošanu, no /pers. H/ iegādājās nekustamo īpašumu /Nosaukums B-1/. Pie notāra darījuma slēgšanā piedalījās viņš, /pers. Z/, /pers. H/ un /pers. F/. Daļa īpašuma tika nopirkta uz SIA vārda, daļa uz liecinieka, kā fiziskas personas, vārda. Pārdevējs pieprasīja daļu maksas "skaidrā" veidā, kas tika samaksāta, ka tieši ar /pers. F/ bija mutiska vienošanās – par māju 12 000-15 000 euro, par zemi 40 000 euro, precīzi neatceras. Maksāšana notikusi ar mākslera /pers. Z/ starpniecību.

Liecinieks /pers. U/pirmās instances tiesas sēdē liecināja, ka 2016. gada vasarā uz viņa vārda formāli tika nopirkts nekustamais īpašums – ½ domājamās daļas no nekaustamā īpašuma /Nekustamais īpašums B/. Pie pirkuma-pārdevuma līguma noslēgšanas piedalījās viņš, /pers. Z/, /pers. H/un /pers. F/. Līgumu parakstīja viņš un pārdevējs - /pers. H/, bet /pers. F/, palīdzēja pārdevējam, /pers. H/, kārtot darījumu. Nekustamā īpašuma pārdevējam bija grūti staigāt, kustību traucējumi, /pers. F/ palīdzēja pārvietoties. No lietā esošā Nodalījuma noraksta redzams, ka /pers. H/atsavināja /pers. U/½ domājamās daļas no nekaustamā īpašuma /Nekustamais īpašums B/, pamatojoties uz 2016. gada 13. jūlija pirkuma līgumu *(lietas 1. sējuma 94.-97. lapa)*.

Liecinieks /pers. P/pirmās instances tiesas sēdē liecināja, ka /pers. F/piedāvāja viņam iegādāties nekustamo īpašumu Mārupes novadā (pusi mājas un pieguļošo zemi), kuras īpašnieks bija /pers. H/. Pirkuma pārdevuma līgums noslēguši 2013. vai 2014. gadā. Liecinieks visas darbības veica ar /pers. F/. Viņš bija arī /pers. F/ mājā, kur saticies ar/pers. H/. Redzējis, ka /pers. H/ir veselības problēmas. No /pers. F/teiktā zināja, ka /pers. F/ bija paņēmis aprūpē. Viņš ar /pers. F/ sastādīja pirkuma – pārdevuma līgumu. /pers. F/lūdza lielāko daļu maksāt skaidrā naudā, mazāko daļu uz /pers. H/ kontu. Viņš

/pers. F/skaidrā naudā samaksāja 20 000 euro, bet uz /pers. H/kontu pārskaitīja 5000 euro. Darījums nesanāca, jo nekustamajam īpašumam bija liegums. /pers. F/notāra klātbūtnē apstiprināja, ka ir lieciniekam parādā. Liecinieka /pers. P/liecības apstiprina lietā esošā Vienošanās, Notariālais izpildu raksts un zvērināta tiesu izpildītāja paziņojums par pienākumu izpildīt nolēmumu, no kuriem redzams, ka 2014. gada 20. jūnijā starp /pers. H/, kura vārdā rīkojās /pers. F/, un /pers. P/ tika noslēgts nekustamā īpašuma "/Nosaukums B/", kas atrodas /adrese B/, ½ domājamās daļas pirkums. Ar Rīgas rajona tiesas 2015. gada 28. septembra spriedumu pirkuma līgums atzīts par spēkā neesošu. Šajā sakarā /pers. F/atzina parādu pret /pers. P/27 125 euro apmērā. Zvērināta notāre L. Eglīte 2016. gada 14. jūnijā sastādīja notariālo izpildu rakstu par pamatparāda 27 875 euro un līgumsoda 2787 euro piedziņu. Zvērināts tiesu izpildītājs M. Eglītis vērsa piedziņu, pamatojoties uz minēto nolēmumu *(lietas 1. sējuma 79.-84. lapa)*.

[9.5] Aplūkojot visus kriminālprocesa laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā, apelācijas instances tiesai nerodas saprātīgas šaubas par to, ka apsūdzētais /pers. F/ nonāvējis /pers. H/. Apsūdzētais nenoliedza to, ka /pers. H/ dzīvoja pie viņa dzīves vietā "/Nosaukus A/", ka /pers. H/ bija veselības problēmas, kas saistītas ar pārvietošanās grūtībām. Par to, ka /pers. F/ pret /pers. H/ slikti izturējās, ka viņu morāli un fiziski iespaidoja, ka apsūdzētajam bija apnicis kopt /pers. H/, kurš pēc sevis nesakārto, pierādīts ar liecinieku /pers. M/, /pers. O/, /pers. N/, /pers. L/, /pers. K/

, /pers. T/ liecībām. Par apsūdzētā agresivitāti liecināja arī viņa meitas /pers. R/ un /pers. S/. Par /pers. F/ patieso nolūku atļaut /pers. H/ dzīvot viņa dzīves vietā, kas bija iegūt tiesības pārdot /pers. H/ nekustamo īpašumu un saņemt par to naudas līdzekļus, liecina noslēgtais Uztura līgums, Vienošanās par grozījumiem Uztura līgumā, kā arī Atcelšļja līgums, kuri tika noslēgti tikai ar mērķi iegūt iespēju pārdot šo /pers. H/ īpašumu, nevis, kā to apgalvo apsūdzētais, lai palīdzētu bērnības draugam. Par /pers. F/ ieinteresētību /pers. H/ īpašuma pārdošanā pierādīts ar liecinieku /pers. Z/, /pers. V/, /pers. U/, kā arī /pers. P/ liecībām. Ar tiesu medicīniskās ekspertīzes eksperta atzinumu un eksperta liecību pierādīts, kādi miesas bojājumi nodarīti /pers. H/, kāds ir to smagums un nodarīšanas mehānisms, izslēdzot iespēju /pers. H/ šos miesas bojājumus iegūt patstāvīgi. Bez tam, /pers. F/ vainīgumu inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pierāda netālu no apsūdzētā dzīves vietas mežā atrastais aprakts /pers. H/ līķis. Apelācijas instances netic apsūdzētā liecībām, ka, aprokot /pers. H/ līķi netālu no savas mājas, viņš izpildījis /pers. H/ vēlmi būt apbedītam konkrētajā vietā, un tiesa uzskata, ka, noliedzot savu vainīgumu /pers. H/ nonāvēšanā, /pers. F/ šādā veidā cenšas izvairīties no atbildības un soda par izdarīto noziedzīgo nodarījumu.

[10] Apelācijas instances tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. F/ darbības kvalificējamas pēc Krimināllikuma 117.panta 4.punkta.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. F/ darbības, izdarot tik daudz traumējošas darbības /pers. H/ – sitot ar rokām, sperot ar kājām, lecot virsū ar apautām kājām, pa dzīvībai svarīgiem orgāniem – krūšu kurvi un vēderu, nodarīto bojājumu nodarīšanas intensitāte un konstatētie daudzie miesas bojājumi liecina par apsūdzētā /pers. F/ nodomu panākt cietušā nogalināšanu. Apsūdzētā izdarīto traumējošo darbību skaits – ne mazāk kā 30 sitieni ar dūrēm un spērieni ar kājām, lēkšana ar apautām kājām uz /pers. H/ krūšu kurvi un vēderu, šāda apsūdzētā izdarīto sitienu intensitāte bija pietiekoša, lai radītu dzīvībai svarīgu orgānu bojājumu un funkciju traucēšanu, kā rezultātā /pers. H/ tika konstatēti daudzie ar tiesu medicīnisko ekspertīžu atzinumiem konstatētie miesas bojājumi. Apsūdzētā izdarīto darbību raksturs, traumējošo darbību daudzums un intensitāte, /pers. H/ nāves cēlonis, nepārprotami norāda uz to, ka /pers. F/ apzināti pieļāva savu darbību kaitīgo seku iestāšanās iespējamību.

Tiesa atzīst, ka ir pierādīta cēloņsakarība, proti, objektīvā saikne starp apsūdzētā /pers. F/ prettiesiskajām darbībām pret cietušo un kaitīgajam sekām – cietušā /pers. H/ nāves iestāšanos. Ar /pers. H/ līķa tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumu, ar tiesu medicīnas eksperta /pers. E/ liecībām, pierādīts, ka /pers. H/ nāve iestājās no trulas krūšu kurvja un vēdera traumas ar multipliem abpusējiem ribu nobīdveida lūzumiem pa vairākām anatomiskajām līnijām, plašiem abpusējiem ribu, plaušu pleiru un plaušu audu plīsumiem, kas radīja masīvu iekšējo asiņošanu abos pleirālajos dobumos (katrā pa 1000 ml asiņu), un kas sarežģījās ar iekšējo orgānu mazasinību, ka starp minētajiem miesas bojājumiem un nāves iestāšanos ir tieša cēloniska sakarība.

Pie šādiem apstākļiem apelācijas instances tiesa atzīst, ka apsūdzētais /pers. F/ ar netiešu nodomu, apzinoties, ka viņa darbību rezultātā var iestāties cietušā nāve, apzinoties seku iestāšanās iespējamību, un apzināti pieļaujot šādu seku iestāšanos, prettiesiski nonāvēja /pers. H/.

Apelācijas instances tiesa uzskata, ka apsūdzētais /pers. F/ izdarīja /pers. H/ nonāvēšanu ar sevišķu cietsirdību.

Par slepkavību, kas izdarīta ar sevišķu cietsirdību, uzskatāma tāda tīša nonāvēšana, kad pirms dzīvības atņemšanas vai slepkavības izdarīšanas procesā cietušais ticis spīdzināts, mocīts vai notikusi ņirgāšanās par upuri, kā arī, ja slepkavība izdarīta ar tādu paņēmienu, kurš, vainīgajam to apzinoties, bijis saistīts ar sevišķu ciešanu sagādāšanu cietušajam (liela daudzuma miesas bojājumu nodarīšana, mokošas iedarbības indes izmantošana, dzīva cilvēka sadedzināšana, ilgstoša atstāšana bez pārtikas un ūdens utt.) *(Krimināllikuma komentāri. Otrā daļa (IX-XVII nodaļa). U. Krastiņš, V. Liholaja – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2016, 239. lapa)*.

Par cietsirdību un vēlēšanos nodarīt cietušajam ciešanas norāda apsūdzētā /pers. F/ izdarīto traumatisko iedarbību skaits /pers. H/ dzīvības atņemšanas procesā un cietušajam nodarīto miesas bojājumu daudzums, ko apliecina tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinums. Lietā noskaidrots, ka cietušajam /pers. H/ konstatētie miesas bojājumi nodarīti laika posmā no vairākiem minūšu desmitiem līdz pāris stundām pirms nāves. Tiesai nav šaubu, ka šie daudzie miesas bojājumi cietušajam nodarīja fiziskas sāpes un ciešanas, šo sitienu saņemšana un izciešana noteikti bija ar mokošu raksturu gan fizisku sāpju ziņā, gan psiholoģiskās ziņā, proti, atrašanās bezcerīgā, bezizejas situācijā.

Šādos apstākļos apelācijas instances tiesa atzīst, ka lietā iegūtie pierādījumi /pers. F/ vainīgumam, aplūkojot visus kriminālprocesa laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā, ir pietiekami un ticami, attiecināmi uz konkrēto kriminālprocesu, kā arī pieļaujami, jo iegūti un procesuāli nostiprināti Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā, un šādas apsūdzētā /pers. F/ darbības atbilst kvalifikācijai pēc Krimināllikuma 117.panta 4.punkta.

[11] Apsūdzētais /pers. F/ apsūdzēts un ar pirmās instances tiesas spriedumu notiesāts pēc Krimināllikuma 117.panta 9.punkta par citas personas tīšu prettiesisku nonāvēšanu (slepkavību) mantkārīgā nolūkā.

Saskaņā ar apsūdzību šajā daļā /pers. F/ 2014. gada 22. decembrī noslēdza ar /pers. H/Uztura līgumu, saskaņā ar kuru, ievērojot 2016. gada 22. jūnija Vienošanos par grozījumiem minētā Uztura līgumā, /pers. F/ bija jānodrošina /pers. H/ ar mitekli īpašumā /Nekustamais īpašums A/, un uzturu – ēdienu, apģērbu un medicīnisko palīdzību. Lai varētu pārdot /pers. H/ piederošo nekustamo īpašumu "/Nosaukums B-1/", 2016. gada 7. oktobrī /pers. F/ ar /pers. H/ noslēdza Atcelšļja līgumu, kurā /pers. F/ vienojās ar /pers. H/ pilnībā atcelt minēto Uztura līgumu. Pēc Atcelšļja līguma noslēgšanas, 2016. gada oktobrī, /pers. F/, zinot un apzinoties, ka /pers. H/ jau ilgus gadus neuztur sakarus ar radiniekiem, ka /pers. H/ piederošie nekustamie īpašumi ir pārdoti, un līdz ar to /pers. H/ vairs nav nekāda cita mitekļa un iespēju nodrošināt sev uzturu, nolūkā izvairīties no materiāliem izdevumiem tagadnē un nākotnē, /pers. H/ turpinot dzīvot pie viņa /adrese A/, nolēma izdarīt /pers. H/ slepkavību.

Apelācijas instances tiesa uzskata, ka /pers. F/ celtā apsūdzība šajā daļā pēc Krimināllikuma 117.panta 9.punkta neatbilst Kriminālprocesa likuma 405.panta pirmās daļas 2.punkta prasībām, tas ir, apsūdzībā nav norādīti inkriminētā noziedzīgā nodarījuma faktiskie apstākļi, kas nosaka juridisko kvalifikāciju.

Apsūdzībā norādītie fakti, ka /pers. F/ ar /pers. H/ 2014. gada 22. decembrī noslēdza Uztura līgumu, 2016. gada 22. jūnijā Vienošanos par grozījumiem minētā Uztura līgumā, un 2016. gada 7. oktobrī noslēdza Atcelšļja līgumu, kurā /pers. F/ vienojās ar /pers. H/ pilnībā atcelt minēto Uztura līgumu, nav atzīstami par nodarījuma apstākļiem, kas noteic juridisko kvalifikāciju. Arī /pers. F/ apzināšanās, ka /pers. H/ jau ilgus gadus neuztur sakarus ar radiniekiem, ka cietušajam piederošie nekustamie īpašumi ir pārdoti, un līdz ar to /pers. H/ vairs nav nekāda cita mitekļa un iespēju nodrošināt sev

uzturu, nenorāda uz jelkāda noziedzīga nodarījuma sastāvu.

Vienīgais apsūdzībā minētais mantkārīgais nolūks norādīts - nolūkā izvairīties no materiāliem izdevumiem tagadnē un nākotnē, /pers. H/ turpinot dzīvot pie viņa /adrese A/, /pers. F/ nolēma izdarīt /pers. H/ slepkavību. Apelācijas instances tiesas ieskatā šis /pers. F/ apsūdzībā norādītais mantkārīgais nolūks – izvairīties no materiāliem izdevumiem tagadnē un nākotnē, /pers. H/ turpinot dzīvot pie viņa, nav pamatots un pietiekošs, lai /pers. F/ atzītu par vainīgu slepkavības izdarīšanā mantkārīgā nolūkā. Noslēdzot Atcelēja līgumu, atceļot iepriekš noslēgto Uztura līgumu, /pers. F/ nebija vairs arī pienākums nodrošināt /pers. H/ ar mitekli, uzturu – ēdienu, apģērbu un medicīnisko palīdzību, līdz ar to neeksistēja materiālie izdevumi, no kuriem apsūdzētais vēlētos izvairīties.

Šādos apstākļos apelācijas instances tiesa atzīst, ka no /pers. F/ celtās apsūdzības izslēdzams Krimināllikuma 117.panta 9.punktā paredzētais pastiprinošais apstāklis - slepkavības izdarīšana mantkārīgā nolūkā.

[12] Apelācijas instances tiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa pamatā ir novērtējusi apstākļus, kas raksturo apsūdzētā personību, noziedzīgā nodarījuma smagumu un raksturu, un motivējusi, kādēļ /pers. F/ izraudzīts konkrētais soda veids un mērs, ievērojot Krimināllikuma 46.pantā norādītos soda noteikšanas vispārīgos principus.

[12.1] Nosakot soda veidu, pirmās instances tiesa ņēma vērā to, ka saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta piekto daļu izdarītais noziedzīgais nodarījums ir klasificējams kā sevišķi smags noziegums.

[12.2] Analizējot apsūdzētā /pers. F/ personību, pirmās instances tiesa pamatoti konstatēja, ka viņš agrāk vairākas reizes sodīts, uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi 6 reizes, pēdējais sods izciests, bet sodāmība nav likumā pasredzētā kārtā dzēsta vai noņemta *(lietas 2. sējuma 62.-70. lapa)*. Vairākas reizes sodīts administratīvā kārtā *(lietas 2. sējuma 71.-72. lapa)*. Kā personību raksturojošo apstākli, tiesa ņēma vērā arī ziņas no Tiesu informatīvās sistēmas, ka ar Zemgales rajona tiesas 2018. gada 3. maija spriedumu /pers. F/ sodīts par Krimināllikuma 231.panta otrajā daļā, 187.panta pirmajā daļā un 233.panta pirmajā daļā paredzētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, taču spriedums nav stājies spēkā, jo pārsūdzēts daļā. Pirms ieslodzījuma algotu darbu nestrādāja. Ģimenes stāvoklis – šķīries. Apgādībā personu nav. Lietā nav iegūti pierādījumi tam, ka apsūdzētais būtu darbnespējīgs vai viņa fiziskais veselības stāvoklis liegtu izciest brīvības atņemšanas sodu.

No stacionārās kompleksās tiesu psihiatriskās un tiesu psiholoģiskās ekspertīzes atzinuma redzams, ka /pers. F/ noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdī un pašreiz slimo ar psihisku slimību, taču viņš varēja apzināties savu darbību un to vadīt, kā arī apsūdzētais noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdī nav atradies fizioloģiskā afekta stāvoklī. Viņam nekādi medicīniska rakstura piespiedu līdzekļi nav jāpiemēro *(lietas 2. sējuma 157.-163. lapa)*. Arī tiesā tiesu psihiatrijas eksperte /pers. J/ un tiesu psiholoģijas eksperte /pers. AZ/ apliecināja, ka apsūdzētais atbilst juridiskajam kritērijam - pieskaitāms.

/pers. F/ iepriekš sodīts, tostarp ar brīvības atņemšanas sodu, taču tas viņu neatturēja no jauna noziedzīga nodarījuma izdarīšanas, apsūdzētais nav izdarījis pozitīvus secinājumus un nav labojies. Tiesa secināja, ka /pers. F/ ir izveidojusies stabila tendence izdarīt likumpārkāpumus, kas liecina, ka viņš ir bīstams sabiedrībai, tādēļ viņam piemērojama Krimināllikuma 117.panta 4.punkta sankcijā paredzētā brīvības atņemšana.

Citas jaunas apsūdzētā personību pozitīvi raksturojošas ziņas, kuras nebūtu novērtējusi pirmās instances tiesa un kuras varētu būt par pamatu tālākai soda mīkstināšanai, apelācijas tiesā netika saņemtas.

[12.3] Pirmās instances tiesa pie šādiem apstākļiem pamatoti atzina, ka apsūdzētajam /pers. F/ nosakāms Krimināllikuma 117.panta soda sankcijā paredzētais sods – brīvības atņemšana.

[13] Nosakot soda mēru, pirmās instances tiesa atbilstoši Krimināllikuma 46.panta trešajai daļai, ir ņēmusi vērā apsūdzētā atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

[13.1] Pirmās instances tiesa pamatoti saskaņā ar Krimināllikuma 47.pantu apsūdzētā /pers. F/ atbildību mīkstinošus apstākļus nekonstatēja.

[13.2] Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par apsūdzētā /pers. F/ atbildību pastiprinošu apstākli pirmās instances tiesa pamatoti konstatēja to, ka izdarītais noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Augstākās tiesas tiesnešu 2008. gada 1. jūlija kopsapulcē par sodu piemērošanas praksi nolemts, ka atbildību pastiprinošu apstākļu esamība ir pamats bargāka soda piemērošanai salīdzinājumā ar sodu, kāds būtu piespriežams, šādus apstākļus nekonstatējot, kā arī šādu apstākļu esamība pati par sevi liedz tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu. Līdz ar to pirmās instances tiesa pamatoti /pers. F/piespriedusi brīvības atņemšanas sodu, lielāku par minimālo panta sankcijā paredzēto sodu.

[13.3] Taču apelācijas instances tiesa uzskata, ka pirmās instances tiesas noteiktais soda mērs /pers. F/ ir samazināms, ievērojot to, ka apelācijas instances tiesā samazinājās apsūdzētajam /pers. F/ apsūdzības apjoms. Ievērojot to, ka no apsūdzības izslēgta slepkavības izdarīšana mantkārīgā nolūkā, apelācijas instances tiesa uzskata, ka /pers. F/ nosakāma brīvības atņemšana uz 18 gadiem, kas pilnībā atbilst izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturam, nodarījuma kaitīgumam, vainīgā personībai.

[14] Apelācijas instances tiesa konstatē, ka prokurora apelācijas protests ir pamatots un apmierināms, jo pirmās instances tiesa nav pareizi piemērojusi apsūdzētajam /pers. F/ papildsodu – policijas kontroli, jo šāda veida papildsods šobrīd nav paredzēts Krimināllikuma 117.panta sankcijā.

[14.1] Pirmās instances tiesa sprieduma motīvu daļā pamatoti norāda, ka Krimināllikuma 117.panta 4., 9.punkta sankcija paredz papildsodu – probācijas uzraudzību uz laiku līdz 3 gadiem, un atzina, ka apsūdzētajam jāpiemēro Krimināllikuma 117.pantā paredzētais papildsods – probācijas uzraudzība, nolūkā, lai kontrolētu apsūdzētā uzvedību pēc atbrīvošanās no brīvības atņemšanas iestādes, taču sprieduma rezolutīvā daļā ir piemērojusi policijas kontroli uz 3 gadiem.

[14.2] Pārejas noteikumu 11.punktā norādīts, ka grozījumi Krimināllikuma 117.pantā par papildsoda - policijas kontroles - aizstāšanu ar papildsodu - probācijas uzraudzību - stājas spēkā 2015. gada 1. janvārī. /pers. K/ noteikumu 14.punktā norādīts, ka personām, kuras ir izdarījušas Krimināllikuma 117.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu pēc 2014. gada 31. decembra, papildsodu - probācijas uzraudzību - sāk piemērot ar 2015. gada 1. janvāri.

/pers. F/ viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarījis 2016. gadā. Līdz ar to apsūdzētajam /pers. F/ par izdarīto noziedzīgo nodarījumu pēc Krimināllikuma 117.panta 4.punkta nosakāms papildsods - probācijas uzraudzība. Ievērojot izdarītā noziedzīgā nodarījuma smagumu, sekas - gāja bojā cilvēks, apsūdzētā sodāmības, apelācijas instances tiesa uzskata, ka probācijas uzraudzība /pers. F/ nosakāma uz 3 gadiem.

[15] Apelācijas instances tiesas sēdē, lai nodrošinātu apsūdzētā /pers. F/tiesības uz aizstāvību, piedalījās zvērināta advokāte A. Rozenberga, kurai par sniegto palīdzību tiesas sēdē un par apelācijas sūdzības sastādīšanu *(lietas 3. sējuma 166. lapa)* kopā izmaksājami 265 *euro*, kuri saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu un 368.panta pirmo daļu, piedzenami par labu valstij no apsūdzētā, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei šajā daļā – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekšminēto, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563.pantu Zemgales apgabaltiesas Krimināllietu kolēģija

nosprieda

Zemgales rajona tiesas (Jēkabpilī) 2018. gada 21. augusta spriedumu atcelt daļā par /pers. F/ atzīšanu par vainīgu un sodīšanu pēc Krimināllikuma 117.panta 4., 9.punkta.

/pers. F/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 117.panta 4.punkta paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 18

gadiem un probācijas uzraudzību uz 3 gadiem.

Pārējā daļā spriedumu atstāt negrozītu.

Piedzīt no /pers. F/ valsts labā procesuālos izdevumus 265 *euro* par zvērinātas advokātes sniegto juridisko palīdzību apelācijas instances tiesā, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei šajā daļā – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Krimināļprocesa likuma 574., 575.pantā paredzētajos gadījumos Augstākajā tiesā 10 dienu laikā pēc pilna nolēmuma pieejamības dienas, iesniedzot sūdzību vai prokurora protestu Zemgales apgabaltiesas Aizkraukles tiesu namā.

Aizkrauklē 29.03.2019.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis V. Donāns

Tiesnese I. Skudra

Tiesnesis E. Lenšs